

Миха

Кирисиў

Шама менен бизиң эрамызға шекемги 750-686 жылларда Яхуда елинде пайғамбаршылық қылған Миха кишкене бир аўылда туўылған еди. Ийшая пайғамбардың заманласы болған бул пайғамбар өз китабында Израил пайтахты Самария ҳәм Яхуда пайтахты Ерусалим ҳаққында пайғамбаршылық қылады. Усы пайтахтлардың ҳәмелдарлары менен байлары пүткил халықты жолдан урып, басқа қудайларға сыйыныўды үйретеди. Оннан қала берсе, олар инсапсызлық қылып, кәмбағалларды тонайды. Усындай себеплерге байланыслы Қудай Израил ҳәм Яхуда халықларын жазаламақшы болады.

Деген менен, келешекте Израил ҳәм Яхуда халықлары ҳақыйқат Қудайға және сыйынады. Сол ўақыт келгенде, ҳәмме жерде тынышлық орнайды. Ийемиздиң Өзи таңлаған патша менен бирге халыққа шопанлық (басшылық) қылады:

1

¹ Яхуда патшалары Йотам, Ахаз ҳәм Хизкия ҳүкимдарлық еткен ўақытлары морешетли Миха пайғамбарға Самария ҳәм Ерусалим ҳаққында аян болып, Жаратқан Ийеден мынадай сөз түсти:

Самария ҳәм Ерусалимниң ҳүким етилиўи

² Хәй, пүткил халықлар, кулақ салың!

Хәй, жер жүзи ҳәм онда жасаўшылар, тыңлаң!

Ийем, Жаратқан Ийе Өз Мухаддес Ибадатханасынан сизлерге қарсы гүўалық береді.

³ Мине, Жаратқан Ийе Өз мәканынан шығып келер,

Жер жүзине түсип, таўлар төбеси менен жүрер.

⁴ Сонда мум отта ерип кеткениндей,

Таўлар Оның аяғы астында ерип кетер.

Төбешиклерден суў ағып түскениндей,

Олар ойпатлыққа қарай төгилер.

⁵ Булардың барлығы Яқып урпағының көтерилиси,

Израил халқының гүналары себепли болар.

Яқып урпағының көтерилисине ким жуўапкер?

Олардың бас қаласы Самария емес пе?
Яхудадағы төбешиклердегі бутпаразлыққа ким жууапкер?
Бас қала Ерусалим емес пе?

⁶ Сол себептен Жаратқан Ийе былай дейди:

«Самарияны қырдағы тас үйинине,
Жүзим егилетуғын жерге айландыраман,
Тасларын ойпатлыққа төгип,
Қаланың тийкарын жалаңашлайман.

⁷ Самарияның барлық бутлары бөлек-бөлек етип сындырылар,
Табынатуғын орынлардағы бузықшылық пенен жыйналған сауғалар
жандырылар.

Бутлардың барлығын жоқ етемен.
Бузықлық жолы менен жыйналған сауғалар,
Басқа журттағы бузықтарға төлем етип алып кетилер».

⁸ Мен, усы себепли жылап, дад саламан,
Жалаң аяқ хәм жалаңаш жүремен,
Шағалдай уўылдап, қайғыраман,
Байыұлыдай бозлап, ах ураман.

⁹ Себеби Самарияның жарасына шыпа жоқ,
Бул жара Яхудаға да жабысты,
Жетип келди ол халқымның дәрұазасына, хәттеки, Ерусалимнің өзине.

¹⁰ Бул хабарды душпанымыз Гатқа еситтирмең!

Олардың алдында көз жасыңызды төкпең!
Бейт-Лафрада қайғыдан топыраққа аўнаң!

¹¹ Хәй, Шафир халқы,
Жалаңаш хәм шерменде халында сүргинге кетесиз.
Сенан турғынлары қалаларынан шықпайды,
Бейт-Эсел турғынлары жоқлау айтып, жас төгеди,
Енди Бейт-Эсел сизлерге жәрдем бере алмайды.

¹² Марот турғынлары қутқарылыұды,
Сабырсызлық пенен күткен еди,
Бирақ Жаратқан Ийе жиберген апат,
Ерусалимнің дәрұазасына жетип келди.

¹³ Хәй, Лахиш турғынлары, атларыңызды сауаш арбаларына қосың,
Қыз Сийонды гүнаға баслаған сизлер боласыз.
Өйткени сизлер Израилдан өрнек алып, гүна иследиңиз.

¹⁴ Солай екен, хәй, Яхуда халқы,
Морешет-Гатқа сауғаларыңызды берип, хошласа бер.
Жәрдем күтер Израил патшалары Ахзиб қаласынан,

Бирақ олар алданды.

¹⁵ Хэй, Мареша турғынлары,
Жаратқан Ийе қалаңызды басқыншылардың қолына тапсырады,
Израилдың уллы басшылары Адулламдағы үңгирге жасырынады.

¹⁶ Хэй, Яхуда халқы, сүйикли балаларыңыз ушын,
Қайғырып, шашларыңызды алдырың,
Қузғынның басындай етип, тықырлатып таслаң.
Себеби сүргин етилер балаларыңыз.

2

Жарлыларды езгенлердің жазаланыуы

¹ Жынаят қылыуды ойлап, хәттеки төсегінде жатқанда,
Жауызлық жобаластыратуғынлар, хәсирет шегесиз!
Таң атқанда, олар дүзген жобасын жүзеге асырады.
Себеби олардың күши бар усыны ислеуге.

² Кеули күсеген атызларды ийелеп,
Зорлық пенен үйлерди тартып алып,
Олар үйдің адамларын хәм мийрас жерлерин басып алып атыр.

³ Сол себепли Жаратқан Ийе былай дейди:
«Мен бул халыққа сондай бир апат таярлап атырман,
Буннан хеш бириңиз қашып кете алмайсыз.
Басыңызды көтерип, жүре алмайсыз,
Себеби сондай апатшылық заман келеди.

⁴ Сол күн келгенде, сизлерди масқаралап,
Сизлер хаққында мынадай қайғылы жыр айтылады:

„Бизлер пүткиллей ұайран болдық!
Жаратқан Ийе халқымыздың бары-жоғын басқаларға үлестирди,
Жерлеримизди сатқынларға тарқатып берди“».

⁵ Соның ушын, Жаратқан Ийениң халқы қайтадан жерди бөлискенде,
Хеш бириңиз шек бойынша үлес жер алмайсыз.

⁶ Олардың пайғамбарлары былай дейди:
«Булар хаққында пайғамбаршылық етпе,
Бизлер болмаймыз шерменде.

⁷ Хәй, Яқыптың нәсили,
Жаратқан Ийениң сабыры таўсылған ба екен?
Ол усындай ислерди қылған ба екен? – деп айтыўыңыз орынлы ма?
Жаратқан Ийениң сөзлери туўры жүрген адамға,
Жақсылық алып келмей ме?»

⁸ Жаратқан Ийе былай дейди:
«Жақында өз халқыңызға душпандай зулымлық қылдыңыз!
Сауаштан қайтқан адамлардай қәуәтерсиз жүрген адамларды аңлып,
Олардың ийниндеги шапанын тартып алдыңыз.

⁹ Халқымның хаялларының унатқан өз үйлеринен шығарып жибердиңиз,
Жас балалардың несийбесин мәңгиге қырқып тасладыңыз.

¹⁰ Қәнекей, турың, кетиң бул жерден!
Артық аман-есенлик таба алмайсыз бул елден!
Өйткени гүнаңыз себепли елиңиз толық ўайран болды».

¹¹ Жалған сөйлейтуғын өтирикши келип:
«Сизлерге шарап хәм өткир ишимлик мол болады, деп пайғамбаршылық
қыламан», – десе,
Ол бул халықтың пайғамбары саналады!

Үмит ўәдеси

¹² Жаратқан Ийе былай дейди:
«Бирақ хәй, Яқып урпағы,
Мен хәммеңизди сөзсиз жыйнайман,
Қалған израиллыларды топлайман.
Қорадағы қойлардай, жайлаўдағы сүриўдей етип,
Жыйнайман сизлерди бир жерге,
Сонда толып-тасар елиңиз адамларға».

¹³ Қудай оларға жол ашады,
Тутқынлықтан азат етеди.
Қала дәрўазасынан шығып кетеди.
Патшаңыз болған Жаратқан Ийе оларға жетекши болып, алдында жүреді.

3

Басшылардың хәм пайғамбарлардың гүнасы

¹ Сонда мен былай дедим:
«Тыңлаңлар! Хәй, Яқып урпағының басшылары,

Израил халқының хукимдарлары,
Сизлер адалаттың не екенін билиуіңіз керек емес пе?

² Ал сизлер болса, жақсылықтан жеркенип,
Жаманлықты жақсы көресіз.

Сизлер халқымның терисін сыйырып,
Етін сүйегінен сылып аласыз.

³ Халқымның гөшин жейсиз: терисін сыйырып, сүйеклерін майдалайсыз,
Қазанға салынатуғын гөштей, табаға писиретуғын еттей оларды
туұрайсыз.

⁴ Жақын арада сизлер Жаратқан Ийеге жалбарынасыз,
Деген менен, сол уақытта жауызлық ислегениңіз ушын,
Ол сизлерден жүз бурады».

⁵ Халқын жолдан азғырған,
Өзін тойдырғанға тынышлық тилеген,
Ал аузын майламағанға урыс жәриялаған пайғамбарларға,
Жаратқан Ийе былай дейди:

⁶ «Соның ушын, үстиңизди қараңғы түн қаплайды,
Қараңғылықтан хеш қандай аян көре алмайсыз.
Хәй, пайғамбарлар, сизлер ушын қуяш батады,
Күндизіңіз қараңғылыққа айланады.

⁷ Уәлийлер шерменде болады,
Уятқа қалады палкерлер.
Қудай оларға жууап бермегени ушын,
Уяттан жүзлерін жауып алады».

⁸ Бирақ мен Яқып урпағына айыптарын,
Израил халқына гүналарын билдириу ушын,
Жаратқан Ийениң Руұхы менен күшке,
Әдиллик хәм батыллыққа толаман.

⁹ Кулақ салың, хәй, Яқып урпағының басшылары,
Израил халқының хукимдарлары,
Әдилликтен жеркендиңіз,
Хақыйқатты бурмаладыңыз.

¹⁰ Қанлардың есесине тикледиңіз Сийонды,
Әдилсизлик жолы менен қурдыңыз Ерусалимди.

¹¹ Басшылар пара алып, хуким шығарады,
Руұханийлері дәмегөйлик пенен тәлим береді,
Пайғамбарлары пул алып, пайғамбаршылық қылады.
Сондай болса да, олар:

«Жаратқан Ийе бизлер менен бирге,
Басымызға түспейди хеш қандай апат», – деп,
Жаратқан Ийеге арқа сүйегиси келеди.

¹² Сонлықтан сизлер себепли Сийон атыз сыяқлы сүриледі,
Сизлер себепли Ерусалим қырдағы тас үйинине айланады.
Тоғайлық қаппап алар Ибадатхана турған таўды.

4

Жаратқан Ийениң басқарыўы

¹ Ақырғы күнлер келгенде,
Жаратқан Ийениң Ибадатханасы қурылған таў,
Барлық таўлардан жоқары болып,
Хәмме төбешиклерден мәртебели болар.
Ығып барар ол жерге халықлар.

² Көп миллетлер келип, былай дейди:
«Келиңлер, Жаратқан Ийениң таўына шығайық,
Яқыптың Қудайының үйине кирейик.
Ол бизлерге Өз жолларын үйретсин,
Бизлер Оның жолынан жүрейик».
Өйткени нызам шығар Сийоннан,
Жаратқан Ийениң сөзи келер Ерусалимнен.

³ Көп халықларды Жаратқан Ийе хұким қылар,
Жақын хәм узақтағы күшли миллетлер арасындағы,
Жәнжеллерин шешип берер.

Олар қылышлардан гүнделер соғар,
Найзалардан орақлар ислер.
Бир-бирине қылыш көтермес халықлар,
Саўаш қылыўды енди үйренбес олар.

⁴ Хәр ким өз жүзимзарының, әнжир ағашының астында тыныш жасайды,
Хеш ким оларға абай етпейди.
Буны Әлемниң Жаратқан Ийесиниң Өзи айтады.

⁵ Барлық халықлар өз қудайларына ерсе де,
Бизлер Қудайымыз Жаратқан Ийениң жолынан мәңги жүремиз.

Израил халқы сүргиннен қайтып келеди

⁶ Жаратқан Ийе былай дейди:

«Сол ақырғы күнлер келгенде,
Жыйнап аларман қырғынға ушырағанларды,
Топлайман қуығын болғанларды,
Азапқа дуышар еткенлеримди.

⁷ Қырғынға ушырағанларды аман сақлайман,
Қуығын болғанлардан күшли халық дөретемен,
Сол күннен баслап, мәңгиге Мен, Жаратқан Ийеңиз,
Сийон тауында оларға хукимдарлық қыламан.

⁸ Хэй, сүриудің гүзетиу минарасы,
Қыз Сийонның қорғаны,
Хукимдарлығың өзиңе қайтар,
Хэй, қыз Ерусалим, патшалығың қайта тикленер».

⁹ Хэй, Ерусалим, дад салып, неге зарлайсаң?
Патшаң болмағаны ушын ба?

Толғақ тутқан хаялдай неге азап шегесең?
Мәсләхәтшиң өлгени ушын ба?

¹⁰ Хэй, қыз Сийон, туып атырған хаял сыяқлы,
Ах урып, өзинди хәр тәрәпке тасла.
Себеби қаладан шығып, шөл далаларға барып қоныслайсаң,
Кейин Бабылға әкетилип, сүргин боласаң.
Бирақ ол жерде сен азатлық табасаң,
Қутқарады сени Жаратқан Ийе душпан қолынан.

¹¹ Деген менен, саған қарсы жыйналды бир талай миллетлер,
Сен хаққында былай деп айтады олар:
«Келиңдер, Сийонды хорлайық,
Басына түскенлерин тамаша қылайық».

¹² Бирақ билмейди олар Жаратқан Ийеңиң нийетин,
Оларды қырманға апарылатуғын дән бауларындай жыйнап атыр,
Оның усы жобасын олар түсинбейди.

¹³ Жаратқан Ийе былай дейди:
«Хэй, қыз Сийон, тур да, оларды басқылай басла!
Себеби темирден қыларман сениң шақларыңды,
Қоладан ислеймен сениң туяқларыңды,
Езип, майдалап таслайсаң көп халықларды.
Бағышлайсаң Маған алған олжаларыңды,
Пүткіл жер жүзиниң Ийеси болған Жаратқан Ийеге».

¹ Хэй, Ерусалим, әскерлеріңди топла!
 Душпанлар бизди қамал қылды.
 Израил хұкимдарының бетине олар таяқ пенен урар.

Бейтлехемнен шығатуғын көсем

² Жаратқан Ийе былай дер: «Хэй, Эфрата аймағындағы Бейтлехем, Яхудадағы қалалардың кишкенеси болсаң да, Израилды Мениң атымнан басқаратуғын көсем сеннен шығады. Оның нәсили заманның басланыў дәўирине барып тақалады».

³ Соның ушын, хәмиледар хаял көз жарып, уллы болғанға дейин, Жаратқан Ийе Израил халқын душпанларға тәслим қылар. Кейин сол сүргіндеги қалған туўысқанлары қайтып, Израил халқына қайта қосылар.

⁴ Ол келип, Жаратқан Ийеден алған күши менен, Қудайы Жаратқан Ийениң атының уллылығы менен, Сүриўин бағады.

Пүткил дүнья оның уллылығын тән алады.

⁵ Тынышлық орнатыўшы ол болады.

Қутқарылыў хәм тазаланыў

Ассириялылар елимизге хұжим етип,
 Қорғанларымызды жарып өткенде,
 Оларға қарсы жети жетекши хәм сегиз басшы тайынлаймыз.

⁶ Олар Ассирия жерлерине қылыш пенен,
 Нимрод жерлерине қанжар менен хұкимдарлық етеди.
 Ассириялылар елимизге хұжим етип, шегарамызға кирип келсе,
 Бизлерди усы көсем қутқарар.

⁷ Көп халықлар арасында,
 Яқып халқының қалғанлары,
 Жаратқан Ийениң жиберген шығындай,
 Майса шөплердиң үстине жаўған жаўындай болар.
 Олар адамзатқа ғәрезли болмас,
 Хеш кимнен жәрдем де күтпес.

⁸ Көп миллетлер ишинде, көп халықлар арасында,
 Яқып халқының қалғанлары,
 Тоғай хайўанлары арасындағы арысландай,

Қой сүриуі арасына кирип алған,
Жас арысландай болады.
Жүрген жолларында хәммеге күтилмегенде тасланар.
Олардың қолынан хеш ким қутқара алмас.
⁹ Хәй, Израил, душпанларыңды жеңесең,
Барлық душпанларың қырылып кетеди.
¹⁰ Жаратқан Ийе былай дейди:
«Сол күни атларыңызды қырып таслайман,
Саўаш арбаларыңызды сындырып таслайман.
¹¹ Ұайран қыламан елиңиздеги қалаларды,
Жер менен жексен қыламан барлық қорғанларыңызды.
¹² Сыйқыршылыққа шек қояман,
Араңызда бирде бир палкер қалдырмайман.
¹³ Жоқ қыламан бут хәм кийели тасларыңызды,
Артық табынбайсыз қолларыңыз бенен ислеген бутларыңызға,
¹⁴ Араңыздағы кийели ағашларды қопарып таслайман,
Қалаларыңызды жер менен жексен қыламан.
¹⁵ Маған бойсынбаған миллетлерге,
Өз қәхәр хәм ғәзебимди төгип, өш аламан».

6

Жаратқан Ийениң Өз халқын айыплауы

¹ Жаратқан Ийениң айтқан мына сөзине кулақ салың:
«Қәне, турың! Шағымыңызды таўлар алдында айтың,
Төбешиклер дауысыңызды еситсин».
² Хәй, таўлар Жаратқан Ийениң айыплауына кулақ салың
Хәй, жер жүзиниң беккем тийкарлары Оған кулақ түриң,
Себеби Жаратқан Ийе Өз халқына қарсы дауын айтар,
Израил халқы менен тартысар.
³ Жаратқан Ийе былай дейди:
«Хәй, халқым, Мен саған не қылдым?
Қәне, жууап бер, саған қандай аўырманлығым түсти?!
⁴ Мысырдан сени алып шыққан едим,
Азат еткен едим қуллық мойынтырығынан.
Саған жолбасшы болсын деп,
Муўсаны, Харонды хәм Мәриямды жиберген едим.

⁵ Хәй, халқым, Моаб патшасы Балақтың сизлерге қарсы жауыз нийетин, Беор улы Биламның оған қалай жууап бергенин есле. Шиттимнен Гилгалға дейинги болған ұақыяларды есле, Сонда билип аласаң сени қандай етип құтқарғанымды».

Хақықый бойсыныұшылық

⁶ Жаратқан Ийениң алдына не алып барайын?
Жоқарыдағы Қудайға қалай сыйынайын?
Оған арнап жандырылатуғын құрбанлық берейин бе?
Бир жасар бузаұды усынайын ба?

⁷ Оған арнап мыңлап қошқарларды сойсам,
Зәйтүн майын дәрья қылып ағызсам,
Жаратқан Ийениң мәннен кеўли толар ма екен?
Айыбым ушын туңғыш улымды берейин бе?
Гүнам ушын өз перзентимди құрбан етейин бе?

⁸ Хәй, адамзат, нениң жақсы екенин,
Жаратқан Ийе билдирди саған,
Оның сеннен талап қылатуғыны ибаратдур мынадан:
Әдиллик қылып, сүйиспеншиликке садық бол,
Мүләйим болып, Қудай менен бирге жүр.

Израилдың гүнасы хәм жазасы

⁹ Жаратқан Ийе қала халқына дауыслап былай дейди,
Оған құлақ салыў – даналықдур:

«Хәй, тыңлаң, халық хәм қала жәмийети!

¹⁰ Үйлерин ҳарам байлық пенен толтырып атырғанларға,
Тәрезиден жеп атырғанларға қалай итибар бермейин.

¹¹ Тәрезиден жегенине,
Надурыс өлшем тас қолланғанына,
Қалай шыдай аламан?

¹² Зорлық қылады қаладағы байлар,
Жалатайдур қала халқы да,
Тиллеринен болса жалған сөзлер шығар.

¹³ Соның ушын, Мен сизлерди ураман,
Гүналарыңыз ушын ұайран қыламан.

¹⁴ Сизлер жейсиз, бирақ тоймайсыз,
Хәмме ұақытта аш қалады қарныңыз.
Зат жыйнайсыз, оны сақлай алмайсыз,
Жыйнап-тергениңизди қылыш пенен жоқ қыламан.

¹⁵ Егесиз, бірақ орып алмайсыз,
Зәйтүн майын сығып аласыз,
Бірақ майдан үстиңізге сүрте алмайсыз,
Жүзим искенжеде жүзим сығасыз,
Бірақ оның шарабынан ише алмайсыз.
¹⁶ Өйткени ердиңіз патша Омрийдің үрп-әдетлерине,
Патша Ахабтың әуладының жауыз қылмысларына.
Олардың мәсләхәти менен жасадыңыз,
Сонлықтан Мен сизлерди жоқ қыламан.
Сизлерди көргенлер үстиңізден күлип,
Масқара қылар барлық халықлар».

7

Израил халқының жауыз ислери

¹ Ұах, сорым қурыды!
Жүзимзар жыйын-терими болынып,
Жазғы мийуелер терип алынғаннан соң,
Шақаларынан жеуге бир солқым да таба алмаған,
Бир дана әнжирге зар болған адам сыяқлыман.
² Бул елде Қудайға садық адам қалмады,
Дурыс жүрген хеш ким қалмады адамлар арасында.
Қан төгий ушын адамлар аңылыр букқыда,
Дузақ қуарар туұысқанлар бир-бирине.
³ Жаманлық қылыуға шебердур олар,
Хәмелдар хәм қазы пара алар.
Күшли адам қәлегенин зорлық пенен қылдырар,
Биргеликте хаклықты бузып көрсетер.
⁴ Олардың ең жақсысы жантаққа уқсар,
Хүжданлысы болса, тикенектен бетер.
Бірақ гүзетшилери – пайғамбарлары ескерткениндей оларды,
Жетип келди жазаланатуғын күнлери,
Енди олар сасқалақлап қалады.
⁵ Исенбең қоңсыңызға, сүйенбең достыңызға.
Қойныңызда хаялыңыз жатқанда,
Қум қуйың аузыңызға.
⁶ Өйткени сол уақытлары ул өз әкесин хорлайды,

Қыз анасының бетинен алады,
Келин болса, қәйин енесине қарсы турады.
Адамның душпанлары өз үй-иши болады.
⁷ Бірақ мен Жаратқан Ийеге көз тигемен,
Қутқарыушым болған Қудайды үмит пенен күтемен,
Сөзсиз еситер мени Қудайым мениң.

Жаратқан Ийениң қутқарыуы

⁸ Жағдайымды көріп, шад болмаң, хәй, душпанларым!
Жығылсам да, өзим тураман.
Қараңғылықта қалсам да, Жаратқан Ийе маған нур болады.
⁹ Жаратқан Ийеге қарсы гүна иследим.
Енди Оның ғәзебине шыдайман.
Бирақ Ол мени жақлап, ақлайды.
Жарықлыққа мени алып шығады,
Сонда Оның әдиллигин көремен.
¹⁰ Душпаным буны көреді,
«Қудайың Жаратқан Ийе қай жерде?» –деп масқара қылған,
Сол душпаным шерменде болады.
Оның қулауын өз көзим менен көремен,
Солай етип, аяқ асты болар көшедеги батпақ сыяқлы.

¹¹ Хәй, Ерусалим, мынадай уақыт келер.

Сениң дийуалларың қайта қурылар,
Шегараң сениң кеңейип кетер.

¹² Сол уақытта хәмме жерден халықлар келер.

Ассириядан Мысырға дейин,
Мысырдан Евфрат дәрьясына дейин созылған жерлерден,
Узақ теңиз бойларынан хәм алыс таулар жанбауырларынан,
Ағып келер көп халықлар.

¹³ Бірақ ишинде жасап атырғанлардың қылмысларынан,
Дүнья жүзи қаңырап босап қалар.

Миханың дуғасы хәм Жаратқан Ийеге алғыс айтыуы

¹⁴ Ох, Жаратқан Ийе, халқыңның шопаны бол,
Әтираплары өнімдарлы жерлер,
Бирақ тоғай ишинде жалғыз жасайтуғын сүриуинди,
Өз хасаң менен басқара гөр.
Узақ өтмиште болғанындай,
Башан хәм Гилад жайлауларында отлата гөр.

¹⁵ Бизлерди Мысырдан алып шыққан күнлериңдей,
Кәраматларыңды көрсет халқың ушын.

¹⁶ Кәраматларыңды көрген миллетлер,
Күш-құдиретлерине сай шерменде болар.
Қорқыныштан қоллары менен аўызларын басып,
Қулақлары олардың герең болып қалар.

¹⁷ Жылан хәм жер баўырлаўшылар сыяқлы топырақ жалайды олар,
Қорққанынан титиреп қорғанларынан шығар.
Ох, Қудайымыз Жаратқан Ийе, олар хүрейи ушып,
Қалтырап Сениң алдыңа келер.

¹⁸ Ох, Қудай, Саған уқсасы бар ма екен?
Өз халқыңның қалғанларының
Жынаятларын хәм көтерилислерин кеширетуғын басқа Қудай жоқдур.
Мәңгиге ғәзеппенбессең халқыңа,
Себеби садық мийриминди көрсетиўди мақул көресең.

¹⁹ Сен бизлерге және мийрим-шәпәәт қыларсаң,
Езип тасларсаң айыпларымызды аяғың астында,
Пүткил гүналарымызды теңиз түбине ылақтырасаң.

²⁰ Өтмиште ата-бабаларымызға ант ишкениңдей,
Яқып халқына берген ҳақыйқат сөзиңде турасаң,
Ибрайым нәсилне садық боласаң.